

DÜNÜ BİLMEYENLER BUGÜNÜN KIYMETİNİ BİLEMEZLER
Sanırım 1983 yılları idi. Sene sonu dolayısıyla okulda bir etkinlik düzenleyelim diye okul aile birliği ile bir toplantı yaptık. Toplantıda bütün öğrencilere ikram edilmek üzere lokma dökülmesini konuşurken velilerden biri: “ Hocam Manisa’da her gün lokma dökülüyor. Bu sene değişik bir şey olsun aşüre ikram edelim ” dedi. Velinin teklifi oybirliği ile kabul edildi. “ Öğrencilere yaz tatiline çıkarken ağzının tadıyla okuldan ayrılınsınlar diye aşüre ikramı kararlaştırıldı. . Gün geldi okulun kapanış günü pişirilen aşüre öğrencilere ikram edildi. Ama ertesi gün bir de ne görelim. Konu, bütün gazetelere “ MANİSA LİSESİNDE LAİKLİK İHLAL EDİLDİ.” diye manşet olmuştu. Zamanın 7. Cumhurbaşkanı Devlet denetleme kurulunu harekete geçirdi ve okula müfettiş gönderildi. Bereket, Manisa'nın en etkin ailelerinden oluşan okul aile birliği üyeleri Manisa’da ikamet eden 7. Cumhurbaşkanı'nın bacanağı vesilesiyle 7. Cumhurbaşkanımıza ulaşıldı ve konu kapandı. " Nereden Nereye ?" geldiğimizi lütfen sabırla okuyun.

İdealist insanlar halden ümitsizmiş ama geleceğe ait umutlarını da kaybetmezlermiş. Yarım asır önce değil bugünleri görmek, hayal bile edemezdik. Uzağa gitmeye gerek on sekiz yıl öncesinin 28 Şubat döneminde ciyak ciyak feryat figan eden lise öğrencileriyle üniversitelerde umutları ve hayalleri ellerinden alınan genç kızlarımızı hatırlayalım ve nereden nerelere geldiğimize şükredelim.

Torunum dolayısıyla İslam dünyasının turizm merkezi olan Konya’ya her gidişimde geleceğe olan umutlarım tazelenmektedir. Elbette sadece Konya'da değil gezdiğim ve gördüğüm yerlerde işinin kaygısını yüreğinde taşıyan idealist genç meslektaşlarımı görmek beni inanılmaz mutlu ediyor. Konya'da eğitimin koltuğunda eğitim için çarpan yürekler görüyorum. Öğretimin yanında okullarda eğitim ihmal edilmemektedir. İl Milli Eğitim Müdür Yardımcısı Sayın Servet Altuntaş beyefendi ve Karatay İlçe Milli Eğitim Şube Müdürü Sayın M. Nuri Aydın kardeşimle misafir olarak gittiğimiz Karatay Erol Güngör Sosyal Bilimler Lisesinde gözleri kamaştıran tarihi bir hava ile karşılaştım. Okula girer girmez 15 Temmuzun bayraklaşmış

şehidi Ömer Halis Demir'in panosu ve diğer tarihi panolar insanın göğsünü kabartıyor. Geleceğin hukukçularının ve idarecilerinin yetiştiği bu okul buram buram tarih kokuyor. Elbette bu görüntüler işinin ehli okulun müdürü Sayın M. Uysal Bey kardeşimin eseri. Kendilerini tebrik ediyorum. Daha da beni sevindiren olay, okul müdürü M.Uysal Bey kardeşim bizi, okulda açtığı Mevlid-i Nebevi standına götürdü. Orada yüce peygamberimizle ilgili açılan deftere ihtiramımızı arz ettikten sonra öğrenciler tarafından elimize Peygamberimizin mübarek sözlerini ihtiva eden hadisleri çok güzel paketlenmiş kutucuklar içinde bizlere takdim ettiler. (30 yıl sonraki Türkiye. Bugünleri gösteren Rabbimize Şükürler olsun. Bugünlerin kıymetini bilmeyen meslektaşlarımıza da yazıklar olsun) .

Bu hafta da Manisa Lisesi'nden mesai arkadaşım Sayın İzzet Bilge ile beraber rahmetli Ayhan Songar Hocamızın deyimiyle oturduğu koltukla değil, oturduğu koltuğu yükselten, öğretmen, öğrenci ve velisiyle bütünleşen, İstanbul Arnavut köyde başladığı öğretmenlik görevini Selendi ilçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün yanında Gördes, Turgutlu, Manisa Lisesi Müdürü olarak çalıştıktan sonra Senem Aka'da karar kılan Muzaffer Karaçor kardeşimin davetlisiydik. Sayın Karaçor kardeşim, eğitimi bilen, okuluna hâkim birikimli bir meslektaşım. Öğrencilerin davranışları, idareci ve öğretmen arkadaşların seviyesi, ağırbaşlılığı ve sorumluluk bilinci içinde okullarını sahiplenmeleri hemen göze çarpıyor. Çünkü okul adeta bir biblo gibi tertemiz, pırıl pırıl. Ön teker nereden giderse arka teker de oradan gider hesabı. Gezip dolaştığım okullar arasında en iyi okullardan biri. Muzaffer bey kardeşime idare ve öğretmen kadrosuna saygılarımı, nefesleri kisilircesine beni dinleyen öğrencilerine de sevgilerimi sunuyorum. Keşke her İlahiyat mezunu meslektaşım bulunduğu kurumu Muzaffer Karaçor gibi temsil edip başarılı hizmetler sunabilse. Yok mu? elbette var. Ama bulunduğu koltukta sıratan meslektaşlarımı da görünce derin üzüntü duyuyorum. Zira insanlar bizim şahsımızda dinden soğuyorlar. Bizler herhangi bir branş öğretmeni değiliz. Bir matematik öğretmeni hata yaptığında Matematik öğretmeni olarak anılmıyor. Ama biz bir hata yaptığımızda Din Bilg. öğretmeni olarak anılıyoruz.

Onun için bizim arkadaşlarımız altından kalkamayacağı görevlerin başına gelmemeli ve getirilmemeli. Futbol sahasının çapını bilmeyen ilahiyat mezunu Gençlik ve Spor İl müdürü olmamalı.

Ayrıca ailecik öğretmen bir ailenin eğitimci bir ferdi olarak eğitim konularına vakıf, eğitim yanıklısı Kaymakam Sayın Uğur Turan beyefendi yoğun işleri arasında eğitim seminerimize katılarak bizleri onure etti. Kndilerine buradan tekrar teşekkürlerimi sunuyorum. Seminer sonunda nahif bir üslup ve şiir gibi akıcı konuşmasıyla öğrencilere eğitici dersler verdi. Eğitim Seminerlerimde birbirinden değerli mülki amirlerle tanışıyorum. Simav'da Sayın Türker Çağatay Halim, eğitim alanında doktorasını tamamlayan büyük bir zevkle okuduğum " Kurum Kültürü" adlı kitabından sonra " İdarecinin Sesi", ve " Kamu Yönetimde Bilişim" gibi akademik eserlerin yazarı Aliğa Kaymakamı Sayın Bayram Yılmaz, yine bir eğitimcinin kaleminden çıkması gerekirken imrenerek gıpta ile okuduğum " Okumanın Gücü", ile " Kişiyeye Özel Öğrenme" adlı eğitim kitaplarının yazarı Soma Kaymakamı Sayın Ahmet Altıntaş kardeşlerimi tanıdıkça dünü yaşayan biri olarak sevinmemem, mutlu olmamam mümkün mü? Belki yeni yetme arkadaşlarım bu günlerin kıymetini bilmeyebilir. Devletimiz dağları, denizleri delerek açtığı tüneller, havaalanları gibi dünyada büyük projeleri gerçekleştirerek ulaşımda, sağlıkta, sosyal yardımlarda, eğitimin alt yapısındaki yatırımlarıyla çok büyük işler başardı. Ülkemize çağ atlatan bu projelerle gurur duymamak mümkün mü? Elbette mümkün değil. Ama bana sorarsanız bütün bunlara rağmen en büyük başarısı devletin asık suratını, gülen yüzlerle halkla barıştırmasıdır. Nezih, nezaketli davranışları ile dikkatimi çeken Kaymakam Sayın Uğur Turan Bey kardeşimin tatlı tebessümüyle salona girerken öğretmen ve öğrencilere verdiği " Selamün Alayküm" tatlı sesinin esintisinin kulklarda çınlaması, yüzlerdeki sevinci ve gözlerdeki ışmasını görmek, beni, öğretmen arkadaşları ve öğrencileri inanılmaz etkiledi. Diline sağlık Sayın kaymakamım.

Neden bunları yazıyorum? Gelin sizi 1975 yılına götürüyüm de bu yazdıklarımla nereden nereye geldiğimize ondan sonra karar verin.

28 yaşında Kırkağaç Lisesi Müdürü olarak kararnamem geldi. Büyük bir sevinçle kararnamemi alıp Kırkağaç ilçesine gittim. Hükümet binasında kaymakamlık katına çıkarak kapıyı çalıp Kaymakam M. E. nin odasına girdim. Tabi bugünkü gibi " Selamün Aleyküm" demek mümkün değil. Kaymakam beye başımla selam vererek kararnamemi uzattım. Kaymakam M. E bey kararnamemi okudukça ekşi erik yemiş gibi yüzü buruşmaya ve yüzünün şekli değişmeye başladı. Sonra başını kaldırarak " İmamdan müdür oluyor mu?" dedi. kaymakamlık adeta başıma yıkıldı. İmzaladığı kararnameyi alarak teşekkür edip, huzurundan ayrıldım. Şimdi gelin hep beraber dünkü mülki amirlerle bugün yukarıda isimlerini arz ettiğim kaymakam beylerin gülen yüzlerini göz önüne getirin. Bugün görev başında olan kaymakamlarımızdan valilerimize kadar hepsinde devletimizin gülen yüzünü görüyorsunuz. Manisa Valimiz Sayın Mustafa Hakan Güvençer beyefendi de devletimizin gülen yüzünü kendi sempatik yüzüyle en iyi temsil edenlerden biri.

Uzatmayayım zaman geldi, konjöktör gereği tayinim Yuntdağı'nda Osmançalı'ya çıktı. 1978-1979 yılları ortalık toz duman. Ülkemizde işlenen siyasi cinayet sayısı her gün onun altına düşmüyor. Şehirler ve mahalleler bölünüyor, o yıllarda Manisa da siyasi cinayetlerin yoğun olarak işlendiği bir kent. Sabah A partisinin başkanı, öğleden sonra B partisinin başkanı, akşam üstü de gariban bir berber. Ticaret Lisesi Müdürü rahmetli hemşerim S. Yanmaz öldürüldü, Manisa Lisesi Müdür baş yardımcısı kurşunlandı. Okullara idareci bulunamıyor. 11 Eylül günü 27 siyasi cinayetin 13 tanesi lise müdürü idi. O yıllarda lise müdürü olmak, namlunun hedefi olmaktı (Bu ülkede bir türlü oynanan kirli oyun bitmiyor. Allah o günleri ve 15 Temmuzları bir daha ülkemize yaşatmasın.)

Zamanın Manisa Valisi Sayın Fahrettin Turan hiç beklemediğim bir gün beni Osmançalı'dan resmi bir araba ile aldırarak makamında "oğlum seni Manisa Lisesi'ne idareci olarak tayin ediyorum. Hiç korkma arkanda devlet var" dedi. Bir bizden bir de sizden hesabının yapıldığı yıllar. Biri kundakta iki tane çocuğum var, bir taraftan da tek maaşla geçim sıkıntısı içindeyim, aldığım maaş yol parama

yetmiyor, ekmeği dahi bakkaldan borçla alıyorum. Korkarak kabul ettiğim Manisa Lisesinin idaresinde tam on sekiz yılım geçti. Meslek hayatımın yarısından fazlası bu okulda geçti. " Ol mahiler ki derya içredür deryayı bilmezler" diyor şair. Manisa Lisesinin büyüklüğünü ve değerini Manisa Lisesi'nden ayrıldıktan sonra anladım. Manisa Lisesi sadece öğrencileri değil aynı zamanda bizleri de eğitmiş. Bugün liselerde , üniversitelerde ve cezaevlerinde ilgi gören ve 400 ' yaklaşan konferanslarımın birikimini farkında olmadan bu okulda kazanmışım.

Eğitimci meslektaşlarım oturduğu koltuğa "ben ne verdim?" muhasebesini yapmadan başka koltuklara göz dikmemesi gerekir. Şu günler dur, durak bilmeden hizmet etme günleri. Hizmet için önümüzde hiç bir engel yok. Ancak şurasını üzülererek ifade ediyorum, bunu da kendi mesleğim açısından vurgulayarak yazıyorum. Bugün gördüğüm kadarıyla eğitimde yapılan yanlışlıklardan biri de Din Bilgisi öğretmenlerinin yoğun bir şekilde idareciliklerde görev alması. Böyle olunca da onların yerine çoğu yerde Din Bilgisi derslerine ya emekli imam arkadaşların veya başka branştaki öğretmenlern girmeleri bence uygun değil. Bu ülkede en sağlıklı verilmesi gereken derslerden biri Din Bilgisi dersleri. Çünkü halkımızın en yumuşak karnı dini, imanı. Bu ders okullarda bu işin ehli, branş öğretmenleri tarafından doldurulması gerekir. Aksi takdirde bu konuda doğacak boşluğu ileride Allah korusun başka Fetö tipi örgütler doldurabilir. İlahiyat mezunları idarecilikten önce kendi branşlarına sahip çıkmalı. Evet idarecilik nosyonuna sahip arkadaşlar elbette idareci olsunlar. Meslektaşları olarak gurur duyarım. Ancak İlahiyat mezunu olma özelliğinden başka hiç bir özelliği olmayan meslektaşlarımın yukarıda da ifade ettiğim gibi temsil kabiliyeti olmayan yerlere gelmemesi ve getirilmemesi gerekir. Nitekim böyle atamaların olumsuz sonuçlarını gezgin bir eğitimci olarak yakinen gözlemleyenlerden biriyim.

Sonuç olarak; Din Bilgisi öğretmeni meslektaşlarımla eğitimci arkadaşlar olarak hep beraber Sayın Cumhurbaşkanımız ve mülki amirlerimiz kadar eğitimin derdiyle dertlensek, inanın ki eğitimde

çok mesafeler alırız. PISA 'ın tsbitine göre öğrencisine ücretsiz kitap. tablet bilgisayar vermeyen, sınıflarında internet ve akıllı tahta bulunmayan bir Afrika ülkesi olan SENEGAL'den eğitimde gerideysek, eğitimciler olarak durumumuzu hiç bir mazerete sığınarak izah edemeyiz.

Umarım bu yazdıklarımla bu günlerin kıymetini idrak ederek ülkemize ve gençlerimize yararlı hizmetlerde bulunuruz.

Gayret hepimizden tevfik Cenab-ı Haktan.

Not: Senem Aka anadolu Lisesi